

1.

çalışma sayfaları

çağrı sayfaları

***Kayseri E itim ve Kültür Vakfı Yayınları:5**

*** Birinci Basım; 1997/ Kayseri**

*** İkinci Basım;Temmuz-2012 Kayseri**

***Kapak ; Mustafa bakorkmaz**

***Tashih ;Mustafa Cabat**

*** Baskı; Orka- Kayseri**

İçindekiler

sürgün notları.....	9
ey zaman.....	11
rüyacık.....	12
akıl ve ku ku.....	13
sonsuzlu un sınırları bende ba lar.....	14
hicret.....	15
nar çiçekleri	21
beni bir korku için hapsettiler.....	22
yava ve sakin.....	23
suda kalan ayak izleri	24
sürgün notları.....	25
kandiye	27
dirili ça rıları	29
canlı soykalar.....	31
topal duygular.....	32
korkular garı	33
anıt.....	34
ben ve kendimden.....	35
gül nöbeti.....	37

çağrı sayfaları

aramızda	41
deniz üçlemesi	43
yaz ya muru	45
özlem	46
bütün a açlar sensin	47
karanfil aydınlı ı	51
daktilo.....	52
rüzgarda dans etmek.....	54
afak	56
i ne deli i.....	57
morönlerini görme temrini	58
deniz üçlemesi	60
airin ikayeti güzelliklerden.....	62
sava yemini	64
yangınhanedeki resim.....	68
gözümde kurulan müze	69
bo azda çay	70
gezin ve yorgun	71
biz haniflerdeniz	72
çizgiler ve putlar	73
kurtulu arkısı	75
seni bilmek	76

akdenize geçmi turnalar	77
noktalama	79
gelecekte ya anan	80
dinle dilimde kaç hikaye var	81
ey ya amak seni kıskanıyorum.....	82
devlethane önünde.....	84
berat gecesi.....	85
ku ular mesnevisi.....	87
dem.....	89
gül güftesi.....	90
korku.....	91
zor gülmeler gazeli	92
oyuncaklarda	93
sevgi	94
devletana.....	95
ülkeler mesnevisi.....	96
metamorfoz.....	97
rind peykesi	99
bir çe itlemedir saz.....	100
divandan	101
ölümsüz divanlar	102
ça rı sayfaları	103

çağrı sayfaları

sonsuz anlar	105
ba layan sevginin içinde biten ben'in ve bencilli in incecik sancılar sıca ında sustu unu aslında kime kar ı oldu u bilinmeden söylenmi bir iir ba lı ı denemesidir bu	106
yeni ve yabancı	110
senin güzelli in kar ısında	112
rind I	113
rind II	114
rind III	115
perinin öpücü ü	116
ça rı sayfaları	117
yan yanabildi in kadar yan yana	132
dair	134
dü ü ten sonra III	135
ı ıkların bestesi	136
esenlik	137
çipili duygu	138
imgeler	140
tetimme	142
çeli kiler	143
iç ve dı olu farkları	145
tarsus	146
afrikalı kızları	147

bulvarlar pejmürdeydi o gece	148
gülün ömrü	150
bahara yakın	151
kardan kadın	152
bilir misin?.....	153
ehliyet ve emanet.....	154
muhacir.....	155
bilinmez bir günün tahkiyesi	156
kıt ve katı	158
kaplama	159
iki direkli ehir.....	160
rol gere i	163
dem	164
rüzgar ve ben	165
i ne-iplik	166
nüans mantı 1	167
çeli kiler	168
halvet	171
trın trin.....	172
azraile arzuhalimdir	174

çağrı sayfaları

TAKDİM

Kayseri Eğitim ve Kültür Vakfı olarak “İlmi kitapla kaydediniz.” buyruğunu yerine getirmek amacıyla bir süre önce başladığı kitap yayınlarına Vakfımız, hız kesmeden devam etmektedir.

İlk kitabımız olan Felsefe Öğretmeni Mustafa Cabat’ın “İki Kavram Analizi Laiklik-Aksiyon” adlı çalışmasının ardından Kayseri’nin yetiştirdiği ender şairlerden Mustafa Özer’in “Evsa ,Düşüşten Sonra , Sis ve Selva, Çağrı Sayfaları,Çalاکalem Çiçekler,Birlikte Ayrılmak, Şapkamda Saklanan Azrail,Düşüşten Sonra-2 , Sanat ve Aksiyon İçinde Bir Portre Denemesi, Ses ve Heves adlarını taşıyan 10 adet şiir ve denemelerinden oluşan kitaplarını yayınları arasına katmıştır.

Vakfımız 2012 yılı içerisinde 12 numaralı kitabını Büyük Doğu ‘nun yaşayan mütefekkeri Ali Biraderoglu’nun “Necip Fazıl ve Büyük Doğu” adlı Kayseri Büyükşehir Tiyatro salonunda 1989’da verdiği konferansın yayınlanmasına tahsis etmiş bulunmaktadır.

Manevi kültürün kaynağı kitaptır.Neslimizin varoluşunun kitaplarla haşır neşir olmasına bağlı olduğuna inanıyor ve bugüne kadar bir düzine kitabı yayın hayatına kazandırmaktan mutluluk duyuyor,okuyucusunun hiç bitmemesini temenni ediyoruz...

Mustafa Fikri Tekeliođlu

Kayseri Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanı

mustafa özer

sürgün notları

çağrı sayfaları

ey zaman

ey zaman
dolu gibi kırdı ın yerde eriyorsun
ne yokluk ne varlık seninle yolda
ve herkesle selam gönderiyorsun

ey zaman
bo lu u dolduran bir kanat tele inde
geriye ve ileriye dair belle inde
ne varsa benimdir

ben bir insanım
bende birikir senin dı ladıkların
güzel çirkin ne varsa bende
iki el arasında alkı ladıkların

çağrı sayfaları

rüyacık

onun gözleri miydi gören
benim gözsüz rüyam
o getirmi de il miydi
sözlük dı ı dünyamı

do rusunu söyle
gün ı ı ıyla söyleneni
bende saklı rüyalar sana varmı diyorlar
öyle mi

bende saklı rüyalar
senden saklı de il elbet
varsay ki aynayla aynı ın
veya rüyada kolaylı ın

akıl ve ku ku

kaç perde varsa yüzünde aç
kaçamak sözlerini bir köpe e do ra

içerden erasmus'a yakın bir ses diyorsa
“geri çek perdeleri geri çek
geçmek kolay de il ku kular dan”

ihtimalin altın kadehi kırılırdı ke ke
aklın altın filizinde

ve akıl denilen ceviz
kerpeten a zına kapatmı kendini
söyle ne kalmı
kim bilecek derdini

çağrı sayfaları

sonsuzlu un sınırları bende ba lar

çekirdekten çiçe e dü en giz
güne ten dallara da dü mü olmalı
ve toprak kendine özge saksılarda üphesiz
nice zaman uyutmalı

her nereye baksan kapı
kapılar sınır gizi
oysa bir sınır gizi
kör edecek gözlerimizi

hicret

I.

ba ucumda uzakların sevincini getiren
güne in altın ilmi i kirpiklerimi tutuyor
gecenin u ursuz rüya sancılarını kemiren
ı ı ın o sevingen o pırıl pırıl kahramanlı ı yutuyor

zalim gecenin süvarisi pusatlarının aydınlı ında
ko turdu durdu beni ölümle pençe pençe
uyanmak için çok i kenceler çektim aya ında
zalim süvarinin önünde durdum el pençe

çağrı sayfaları

bayku lara hükmü geçiyor gecenin
onlar ötüyor ölüm öpü lerinin en gevre inde
nice ba rı ların haykırı ların ve kanlı cücenin
aralarında kulaklarıma sürünen kanlı tele inde

pıhtıla an kanın sesine dayanıyorum
göremedi im fakat yanımdaki binlerce ses
salya salya uzanıyor ate ve ben yanıyorum
biliyorum yangın ferdası benden kalacak ramses

yine anlatamayacak sesin bu u ursuz gecede
içimde yemye il ba akları yaktı ını diri diri
geride kalan günlerle birlikte geçse de
yanmayan yüre e sı mayacak hiçbiri

kanarya gagaları da kana de di bu gece
küçücük dilleriyle i tahlarını yalıyorlar
ba rımda koparttıkları çı lık pe ince
hülyalı bir mehtapta zulüm mar ı çalıyorlar

çağrı sayfaları

damlalara renk katan dalların altına
çakallar durmu yutkunuyorlar kemik hazzıyla
derimin altında titreyen iskeletin saltanatına
kirli tırnaklarını gömerek bütün hızıyla

bu va ak sinsice kanda dil biliyor di biliyor
derimde tüyler içime do ru büyüyor sanki
sessizce örülüyor
kan yuma ı bir zan ki

korkunç naralarla yakla an kartalın çelik kaslarını
kemanın kanlı tellerine sürülen yay gibi
içimde yakacak ses elmaslarını
görölmeyene dek gibi

palaz tutmu tüylü bacaklarıyla hain çekirgeler
sıçradıkça kan çukurunda bir eklem kir bırakıyor
zalim süvarinin bu pi kin atları biraz çekinseler
yine derman kalmayacak zira zaman akıyor

gecenin sonsuzlu una do ru
ve bendeki bo lu un doru una do ru

çağrı sayfaları

II.

ezelidir iir iir ebedidir
seninle ona tad geldi
a ktan gayrıya takatsız bu ehir
beni aldı benden ona ad geldi

nar çiçekleri

nar çiçekleri müjdeliyor binlerce ço almanın tadını
binlerce nar tanesi ö retiyor dallara sa lamlı ı
yarını ve yarından olmayı ö retiyor
kadını kiskandıran nar a açları

gölgene bakarak seni bulmak için
yürüdüm güne in içine kadar
yusuf günleri seni getirdi rüyama
senden yana konu an onlar
“nar çiçekleri yenmek için
sı ınmak için nar tanelerine”

çağrı sayfaları

beni bir korku için hapsedtiler

bir çakal gibi kirli afaklara
yarı uykulu yarı uyanık dalar gibiyim
ba ıma asılan karanlık çelenklerde
nu irevan'ı solar gibiyim

dilinde renk tükendi bugün,
e yalardan çıplaklı ı soymak için giydirdi im renklerden
ve gözlerdeki ıslaklı ı emmekten
gözlerim sünger oldu bugün

beni bir korku için hapsedtiler
korkunun içine
ve ço aldım her nefesimde
ve mahpusum kendi sesimde
beni bir korku için hapsedtiler
korkunun içine

yava ve sakın

“B.O uzba aran’a”

tipi dindi
bo luktaki öfke parçaları yere dü üyor
yava ve sakın
ikindinin ak ama uzanan diliminde

elhan-ı ita’sında ısınıyor air
yava ve sakın
sesinin en yorgun yerinde

Rodrigez’in gitar tellerince toplanan
uzun kı gecelerinin sitepleri
iki baldır kemi inde
donduruyor elemleri

cennete yazacaktı az daha
aramızdaki zıtlı ı
dalap atların tıkanıklı ı

çağrı sayfaları

suda kalan ayak izleri

ay dü tü sulara
sular aldı götürdü
yıkadı ve getirdi

ay bir dudaktı
arkırlarla sazlarla
sular baygın kulaktı
dinlemekte hazlarla

tek tek bastı ay
suların alkı ında
gel-gitin kıskacında

ay saklandı
sular gizlendi
ikisinde kalan hatıra
ürperen ayak izleri

sürgün notları

sonra gel sen imdi sis vaktidir
ya mur da dinmi olsun geldi inde
olmasın güne i içmesi gibi gözlerinde
gel güne i batırıp gözlerinin renginde

sonra gel sen imdi bulvarlar dolu
yana ında ılık izleri kimseler görmemeli
karanlı ın esmer kolları sana do ru
uzandıkça hayaline kimseler girmemeli

çağrı sayfaları

sonra gel sen imdi ak am bırakmaz
göz ya larını da bitirmi ol gelirken
ikinci vaktinde bulu mak olmaz
gölgelerin eridi i zamanları geçerken

sonra gel sen imdi sendeyim kesin
sana dair duydu um duymadı ı herkesin
sorma sonranın sırrını imdi ertelensin
gecelerin bitmedi i yalın demler içerken

daha çabuk daha uzun daha sürgün gel
ellerine gündüzler dokunmasın ey güzel
daha ince daha nazlı daha süzgün gel
sonsuzlu u getir dudaklarıma gelmeden evvel

kandiye

“H.Demir’e”

biz bir gülün kurbanlarıyız
o ki son güze kalmı
kapanmı bütün yüzler gibi lodos dehlizlerine
dalan sevda kervanlarıyız

bir ehit var içimde Kandiye’den Girit’ten
devasa bir acı yılan ki granitten

kıvırcık kuzu kalpa ın dü mü tü yere
‘vurdum’ diye seni çektiler göndere

çağrı sayfaları

gö ün göksüne yasla ba ımı gökler yerededir
ehidim kalk ufuklara bak kanın nerededir

kan kan diye sende yıkadılar di lerini
duymadılar ruhunda süngünün açtı ı gülün feryad edi lerini
Kandiye güzel belde neden adın böyle kanlı
neden görmezler semada senden kalan ayak izlerini

sar akdenizin rüzgarı sar yaralarımı
minicik molilerin gözlerinde hasretim var
bir ihbar bir ihbar ilkbahar geliyor diye
bu dünyada borcunu ödeyen ruhlar
iirlerin gölgesinde rahat uyusunlar

dirili ça rıları

“A.Gül’e”

duda ımı kırmızı bir lalenin a zına kapattım
kanlı ça rılardan kurtulmak için
ve çiçekli bir çıkından çıkacak
haklar adına yankılandıkça büyüyen seslerle donandım

ey kanadı güzel ey uçu u güzel ku lar
gagalarınıza yüklenen çiçek özlerini
rüzgarların bereketli ellerine vermek için
gelin

gelin

gelin

bu mazlum beldenin topra ına
mevsim toprakta çürümesin
çürümesin kurtulu türküleri
öldüren heykelin ardına dü mesin
ve yana ından dü mesin güne leri

çağrı sayfaları

bu topraklar bir demler demdi fesle en
imdiki zaman kiplerinde dudağa de en
kötü bir çağ kapatmaktan daha zor
oysa gelmedi gelmesi geciken
imdilerde
gidin

gidin

gidin

gagalarınıza yüklenip sevdiklerinizi

canlı soykalar

otel duvarı gibi kirli sarı tenin
gö süne dü mü ölümün
bekareti
bir salya sızıyordu kanla karı ık
belki de zorlayan azrail hakareti

bir yana dü mü dil üstüne gömülmü
iki keskin köpek di i
bo mu güzel arkıları
gözlerinin bal rengine örülmü
bütün halı çar ıları

dilin ince yırtık yerinde
küçük o lunun adı yazılı
küçük kızın çeyizlerinde
gezen ku kular azılı

ölmeden önce toplamı tı pençesinde renkleri
gel demeden geldi ölüm
elinde yaktı çiçekleri

topal duygular

noksanlarım noksanlarımız ılık ve karanlık
dımızda vah etten özgür
onarılmayacak kadar uzak ve eski
belki finike tacirinden daha istekli

karahanın umaya çağrısıydı belki
her şeyi yeneceksin fakat kendini asla deyiş
kartallarda hala uzun uçuların deyiş meyiş
bir esir gibi tutuyor gövdemizi

ben ve ecco homo
varoldukça duyacağız
acılarımıza oyduğumuz kulübelerin eskimolar gibi yalnızlıklarını
yalnız yürüyen gölgelerin içini dolduracağız...

korkular garı

uzar uzadıkça korku
korkular uzandıkça yollara
vardı ım her nokta yeni bir yol ayrımı
korkulara

kendimi kapatmı ken zevk hangarına
inanmalarda yalvarmalarda
bütün korkuların u radı ı bu korkular garına
leylak açımıyla baharda

ey sevgili korkularıma bak
onları dindirecek ne örgü bilirim ne dedi-kodu
dudaklarıma yapı arak zamanı sakızlarda eritemem
enikonu bana sen kalıyorsun kalarak
bir de sevgili çıldırmak

çağrı sayfaları

anıt

“M.Kasap’ın dostlu una”

ufukları mazgallarında ta ıyan surlar
zafer stüdyosu
arapnel seslerinde ve sava naralarında
anıtlar oratoryosu

al götür rüzgar al götür çiçek özlerini
kale bedenlerine dö e
surlarını yaslayıp sırada lar gibi güne e
bir mahzun uykuda

zafer hayallerini tatsın
ba rında papatyalar açsın
zamanın ayaklarına vurdu u prangaları çözüp
zaferlerini anlatsın

ey bedeni çiçekli kale
ey zaferi bana ekli kale
çıktık zamanın dı ına sanki
sanki içimizde emekli kale

ben ve kendimden

bir zamir ki
kahverengi ceylanlar gibi
suya inen gölgelerde avlanırsız
bir köpek balı ı kadar bazen göllerde
ve kendini duta hasret bırakan ipek böce ine benzer
kendimize mahpus kalırsız

zamiri kırmak
içinde oldu umuz dev aynaları toplamak
bir takvim yapra ı kadar
bir sonbahar yapra ı kadar az az
biraz da ıstıraplarda
olmak isteriz
zamirsiz
devaynalarında

çağrı sayfaları

ararken kendimizi aynalarda
sır dökülür
cam kalır
cam anlatır her eyi
anlayanlara

nesneler uzakla ır sessizce
öteler yakla ır sessizce
kelimelerden örtüler kalkınca
kelimeler konu ur sessizce

göl nöbeti

gökyüzü örtüyor üstümü
mekanı olmadı ından gökyüzünü seviyorum
ne kadar sevdimse te bihe konu hepsini geri veriyorum
ben yalnızca gökyüzünü seviyorum

sonbahar küskünlüklerinde
gözlerim karanlı ın sonsuzlu una saplanıyor
ömrün kapanan günlüklerinde

çağrı sayfaları

günlük

bu kahve

u çaybahçesi

ve acımasız kunduralarımla

ko tum nice bin gölgenin önünden

aydınlı a varırım diye

kar ıma çıkan hep ben

geçtim gölgelerden ve benden

gece

karanlık uzakları getiriyor

mum yankılarında sevgilimin silueti beliriyor

duvara yaslanmı sevgilimin lekelerinden

bir heykel kurabiliyorum

imdi kulaktan sızan bir sesi öpmeye hazırlanıyorum

hatta günahsız bir kelebek gibi ölmeye hazırlanıyorum

iki yıldızın uzaklı ını ta ıdıktan sonra

gövdem

ansızın renkler buluyor

do alla ıyor uzaklıklarımız

çağrı sayfaları

sabah

belki bir gün anlayacak
güllerin nöbet kulübelerinin önünde gizlice açabilece ini
ve kanın gövde co rafyasında bir ırmak gibi
sonunda okyanusa açılabilce ini
belki bir gün anlayacak
u hoyrat günlerimiz

belki bir ak am sefası anlatacak
ak amdan kalan na melerin acılarını

aramızda

devran dönüyor
dönmek için yine geliyor devran
omuzlarımız arasına ya an ya mur
yaban kılmamalıydı bizi
yan yana ya an ya mur ipliklerindeki karde lik
ba lamalıydı bizi

sen özgürlü ü sevdi in için
hedef olduk kinlere
güzel bir yürüyü tü hani o ku luk vakti yürüyü ün
ufka dü en gölgen senin kadar sıcaktı
oysa bir katil devran dönüyordu esaretine
bir zalim kuzgun dönüyordu
bize kalan hasretine

çağrı sayfaları

neden ya ı larını izledi imiz ormana sı ınmadın
neden bir yıldızı koklamadan gökten uza a dü tün
bunları sana söylemeliydim
hece ta larına de il

getir kol iskeletini yasla omzuma
renklerin ritimlerini
kar sesini
bir kelebe in ya amak ne esini gezelim
bir ırma ın bestelendi i kıyıda
güzelim çayıra oturalım

satranç tahtası gibi payla ılmı cihanı
alalım aramıza yepyeni duygularla
bulandırmadan suları
soruları
alalım aramıza ya amayı

deniz üçlemesi

çağrı sayfaları

yaz ya muru

“Durali Yılmaz’ın dostlu una”

titrek ılık baygın ve yorgun
duda a ihtimam gibi ya an bu
bu ya an yaz ya muru
gelinkız gibi çekingen ve durgun

ku lar dallarında dinliyorlar
teleklerine bir ressam nezaketiyle ya an bu
bu ya an yaz ya murunu
yeni bestelerinde yineliyorlar

toprak o mubarek o uysal toprak
le en kemiklerine dokunan haz gibi ya an bu
bu ya an yaz ya murunu
uyaracak uyaracak

özlem

seni hatırlatmak için güle muhtaç de ilim
bo bir sayfada tutabilirim ellerini usulcacık
hiçbir kelimeye dokunmadan
seni sıcacık a layabilirim

benim sana hasretim daha eski
ku ların dala hasretinden
parmaklarım canlı ve co kun
ı ıkların kristal kesitinden

belki beni de yiyecek bu özlem
çiçekleri e irip eritecek belki
ya da gövdemin esnek kılıfına dökecek
naylon misali eriyen özlemlerini

unutamam aramıza giren kalabalıkları
bozkırın direni ine uzanıp
seyredelim özleme giden ayakları

bütün a açlar sensin

bakı larına sı ınan mersin a açları
aramızdaki bo lukta büyür
esmerliklerden derlenen ak am safaları
içimizdeki uzaklıkları büyütür

sen ki ba tan ba a tabiatın olmak istedi i
sen ki bende kaybolmak iste i
sen ki bütün hastane kapılarında yarım izmarit
gibi yanan alnın o ulmak iste i
belki biraz da dilenmek için canını
hergün devlet kapılarından kovulmak iste i

sen ki ba tan ba a tabiatın olmak istedi i bir bütünsün

çağrı sayfaları

ben bir lale so anı gibi bütün encamıyla gizli
bir yürek ta ıyorum
bir gün yolunda bulunmak için ya ıyorum

a kımızı ku anımı penguenler kara ve beyaz
kaçmalar ve varmalar içine gömülü
ükür ki a kın arz-ı mev'udunda gözün örtülü
lalem açmak üzeredir kara ve beyaz bir günü

bütün safahatıyla açsa da tabiat umurumda yok
gövde çamurunda bir damla olsun ya mur yok
saçlarınla ba lanan yolların kesik co rafyaları
harmut a açlarının musikisini getiriyorsa
bilirim sen geliyorsun
tabiat bir eyler anlatıyorsa

gelirse seninle gelir ne e
bir ne e ki benzetilmez güne e

güne her mevsimde de i iyor
da lar eskiyor takvimin kopan yapraklarında
sonsuz gençli in sinesinde
ve hızır ve ilyasta
senin güzelli ini öpen kelimelerim de i miyor

nefesime uzanan yapraklarını tek tek öpmek vebalimiz
çünkü yapra ın tenine dokunan toprak vuslatı

nefsimi nefesime yüklemek
ve seni yapraklarından tek tek öpmek kıvamındayım
biliyorum ki bugün
bütün toprak sen
bütün insan sen
bütün açlar senden
bütün a açlar sen
ve ben bütün gel-gitlerin bitti i yerde
nefsimi nefesime yükleyerek
seni büyüme borcundayım

çağrı sayfaları

biz bir güzelli in iki yüzünü ya ıyoruz
bu babda kimse bana benzemez
ve kimse benim kadar sana benzemez

kavıyor içimizi toprak kavu ması
gövdemize de meden sonbahar arzuları
direnmek çeli ikte olsa yüre imin hakkına dayanmak isterim
ve isterim varmanın uzaklı ı
uyanmak seçiminde e irsin kanımızı

sende a açlar bir olmu
sö üt mersin erguvan
ve damarlarına dolmu
bal kovan kovan

karanfil aydınlı ı

saçına taktı ın iri karanfil
yüzünden sefil oldu umu garipseme
menev enin bana benzedi ine aldırma
aldırma so uk ve kıvamlı katı oldu uma
yürü de yürüsün karanfiller aydınlı ında
ruhun karanlı ındaki granitten parça parça
duda ıma yuvarlansın kısa fakat keskin kelimeler
yeter ki yolunu kapatmasın gözlerim

söylediklerimi anlayacak ça da olmasaydın
ben de karanfil aydınlı ında aramasaydım kendimi
aydınlattırdım belki sefil arzularımda
kırmızı karanfiller yerine geceleri

ölü suyumda nilüferler geni ledi ruhumu
beni su çiçeklerinden sorarsan çok arkılar dinlersin
suların gölgesinde anlarsın kim oldu umu

çağrı sayfaları

daktilo

“M.Miyaso lu’nun yakınlı ına”

parmaklarımı geçirdim daktilonun aryosuna
indim yalnızlı ımın mahzenine
periler atosunda
kuruldum iirin iltesine

bütün lambalar içimde metruk
içimde metruk kalmı diyarlar
eski seslerimin arapları
çevrende geziyorlar
aydınlanmak için

e rilerin ma arasında
do ru ve engin anne ninnileri dinledim
arakesitte çocuklar uyuyordu
uçurtmaları ellerinde uyuyordu çocuklar
iri bir gül açıyordu duda ının pembesini
bir oratoryo kıskanıyordu onun uyku sesini

üstümde gökyüzü yusuvarlak tak gibi
ayaklarım cıvıl cıvıl yalın
ve altımda deniz benden bir ayak gibi

ba ımda dönen acıyı orda gördüm
gururundan ölmek üzere

ufuk biraz daha yava seyrediyordu
güne in yoklu unu bilmekten
ve ruhum incelmekten
güne in yerini tutuyordu

bir kırkanbarın kırıntıları ne kadar anlatırsa
o kadar anla anlatılırsa

rüzgarda dans etmek

“M.Cabad’a”

asmada sarkan üzüm salkımı gibi
gecenin iskeletine sarılmı herkes
kara i eden uykunun iksirini
emdikçe evler de almıyor nefes

bizi uyutmayan azap dinmez
bizi unutmayan ıstırap dinmez
kanımızın rengine kurulmu besteler
bu tel gergin oldukça bu mızrap inmez

ey uyku yolda ı rüyanda görürsen
kolları bo lukta rüzgarla dansedenleri
seni ça ıran sese do ru yürürsen
görürsün rüyada sana seslenenleri

bahar mevsiminde görürsen bizi
sanma ki gördü ün hayali bahar
daha enginlerde olan denizi
sanma ki içimizden uzakta ça lar

uyku dolanır durur dolanır durur
ölüm sinekleri gibi mor gecede
bir çiçek uyur
rüyanızı gören son e lencede

ben yata a uzanınca yıldızlar donatır
gövdemin karanlık asmasını
geceler kıskanır benden
ve yıldızların ba rırma yaslanmasını

bütün yıldızlar benimdir
bu gece benim
bütün hücrelerime doldu gökyüzü
her hücreden yıldız fırlatacak bedenim

afak

afa ın mor sahili pelür gibi yırtılıyor
karanlık yüklü kara kervan geliyor a ır a ır
bu devranın gündüzüne yenildik
lakin yeni bir devran geliyor a ır a ır

her gece bir cevrimi zira yeniden do mak var ucunda
ne renk saklar ne ses örter bu sırrı
do mamakta var binbir i kence sonucunda
ve çekildikçe sürececek a rıları

i ne deli i

neden iirsin

neden a lıyorsun

neden

unutulmu merdivenlere neden çıkıyorsun

nice merdivenleri geçip bir i ne deli inden

içimdeki uzaklara neden çıkıyorsun

gecenin duda ına sıcak yıldızları diziyorsun

gizliyorsun çı lı ını deniz altı ma aralarında

mürekkep balıklarını izliyorsun

okyanusu kapatmak için a ıtlarında

gecenin latif bir yerinde gamze bulunca sordum

neden senin saçların ya acak neden

neden ya mur yerine gözya larını koyacak

seni çok yönlü ça ırmak için çaresiz kalmalıyım

unutmalıyım anları sanları sanatları soyunup seni

çırılçıplak gözlere açıp mahremini

seni bensiz ça ırmalıyım

çağrı sayfaları

morönlerini görme temrini

I.

kara giymi gözlerini kim bilirdi
umut temrini gözlerini
benden ba ka kim özleyebilirdi benim kadar

omzunu yasla iirimim omzuna
kendini soyutla güne ten
kürek kemiklerinin bire im yerini uzat öpeyim
ve gümü ten mührü

bu öpü le duda ım de di fosforun kanlı duda ına
geceler boyu yıldızlara yolda oldum
ben

yıldızböcekleri

bu ak am dahil

nur'un ayaklarını öpmek
ve gagalarında ayçörekleri gece ku ları dahil
ve hatta rüya sahillerini
bütün meyhaneleri uyuttuktan sonra
belki bir yıldızla konu aca ım
itirafı gereken kutsal sırları

ya murun topra a teması
bırak ta tamamlasın seni
sfenksin sesli inde tutup gölgeni

II.

bir ben

bir yıldızböce i

bir ak am

bundan böyle güne görmeden uyumayacaklar

bir de omuzlarından a a 1 al gibi dü en gölgenin ucunda

güne i gördükten sonra uyanmayacaklar

bir ses var aramızda

sana yönelik bir ses

istedi i gözlerin

kırpiklerinden kafes

dilbalıklarını

yunusları

dip yosunlarını

rüya kesitlerinde kalan serin ve buru uk dalgalar gibi

akıl dikenlerinden ziyade çile yüklü alınları

secdeler kaptı

uzakları ve yakınlarıysa

namlu temizler gibi yüre ini sökenler kapattı

umut temrini gözlerine her an bak

gözlerini görmeyeceksin belki

deniz üçlemesi

I.

o irin kız bugün buradaydı
aya ında güzel sandallar
gönlü denizle be ta oynamadaydı

dalgaları gösterdi damarından
bitmez acılarla deniz akıyordu
hummalı bir umut gibi yarından

iade-yi ziyaret kızın denize gelmesi
denizin dinledi i masaldan bayılması
ve koynuna girince gülümsemesi

bir daha ayrılık arkıları olmasın diye
koynuna aldı ı kızı göndermemi geriye
o günden sonra adet olmu a lamak denize

II.

her büyük isim gibi açmı yorganını deniz
“girin özgür ülkeme
ölümleri yeniniz”

kaybolan her gö sün arkasında bir daha
kumsalda kalan sandalların ardında
yer kalmamı eyvaha

gidenler bir bir esenlik rüyalarını
iletmi ler ahret karde lerine
dü mü onlar da o tatlı rüyanın pe ine

kemiklerin tuza hasreti denizde diner
yorgun dehlizlerin korkuları denizde diner
ve deniz böylece diner diye

çağrı sayfaları

airin ikayeti güzelliklerden

incecik  l leri
saydam bir elalıklm
yufka basım  k eleri
uçarı bir adımmı

unutmak mümkün de il gözlerini
kutsal ela gözlerini
gözlerimde kalan izlerinde
gözlerini unutmak mümkün de il

sakın ha
 kahkaha
 atma ha

seni yakalamak için inceldi imiz
güzelliklerde gülücükler henüz
gölgelerden sıyrılıyor

çamların koyu karanlıklarına gizleyen
ayı ı ı her eyi gümü e katar
senin altın tenin
renklerin ayırımını yapar

bir daha
 kahkaha
 atma ha
seni her türlü tanıyorum çünkü
çünkü korkutuyor beni gürültü

sava yemini

I.

kadınca ve fakat erkekçe bir yemin
tarzı kadim üzre
mushafa

“bize sava ı kendiyle olan de il
hele sava ta ölen de il
yi itler gerektir ki
sava ı beklete bizi”

iki gözündeki iki çıkın aıt varken susmak bundandır
korkak karısı diye anılmaktadır

ercesine sava malı
bu hak
fakat muhakkak hakkımız
korunacaktır diyebilmeliyiz
sevdamızın uzayında

topu u sert pençesi kavi
kolları a ka uzanır gibi
sözü duda ına müsavi
dü manı dost yapan
kadınına yara ır erke i sava tıran
ince sava ı bilir er dedi in

çağrı sayfaları

II.

erkekçe ve fakat ilahi bir yemin
tarzı ömür üzere
ah damarından da içre

“tanık tut yıldızları
durdukları yerde dursunlar
yüre imi ve çocuklu umu
tanık tutsunlar”

ben’i ve çocuklu umu do uran
ve gülden arma an olan
gönlümüze saçı yorgan
yarımız
ince seslerde gel
getir yeminlerini

a kı ve sava ı ayırmaktan biz
örümcekteki ustalıktan eskiyiz
ökçemizi pençemizi sokakta bulmadık

tasanız yersiz ince sava lar için
yakla tır alnını sava lar için
bu sonsuz gövde ve bu ba
kendine benzeyen ba lar için
derin dü ün bunu yava lar için

namus haktır
bu hak korunacaktır

çağrı sayfaları

yangınhanedeki resim

kı kırtıyorlar seni gönlüm
batıkları yetmiyormu gibi gizli
üstelik kı kırtıyorlar seni

demiri tüketen yangını
kerpeten gibi çiviye kavrayıp
süren dansın adını biliyorsun gönlüm

ate i kibritle kurarlarmı
yakan bakı ları yanan duyarmı
kibritsiz ate yakmayı
arif olan anlarmı

yangınhanede resmini unutmu
o can yakan göz resmini
gel gör ki içimdeki albüm tutu mu

gözümde kurulan müze

her tabakada aynı resim aynı tebessümle canlanıyor
gel git ki heykellerinden müzeye döndüm
çatılarım yıldırımlar düüyor deprem sesleri duyuyorum
gel gel de gör ben neye döndüm

isteseydim uzaydan bir göz olmayı
sana gece gündüz sana bakmak isterdim
sana kavu mak dile iydim denizler kadar
denizler kadar a lamak isterdim

isteseydim sonsuzlu un hüznünü a lamak isteseydim
gece ya murları gibi rüyalarında yastı ına a lamak
isteseydim ıslak devlerin di lerine yem olmak isteseydim
gözyla larınla karpit gibi eriyip yanmak isteseydim

çağrı sayfaları

bo azda çay

acelemiz yava yava
hazzın içinde yüzdürüyoruz bo lukları
sonsuzluklarda
dura dura içiyoruz
eski zamanları
i itiyoruz
ta yakınlarda

yolculuklar gurbet eller var
biraz da
ürperen deniz
mavnaların patpatları
ittihaçların inatları gibi Bo az'da

gezgin ve yorgun

gözlerinin parlaması
hipodrumda ko an atları
seni bulmak için yorulan saatleri
içimin sana vurmasıdır sanırım

yüre im gezgin ve yorgun
iki ölüm arasına gerilmi
akrep ve yelkovan
sen gelince yan yana gelir imi

çağrı sayfaları

biz haniflerdeniz

“A.Ta ı’ya”

için için a lasa glgem
teler içime damlasa tıp tıp
Ölümün brahim’iyse gövdem
lrm gvdeme gl yapı tırıp

çizgiler ve putlar

çağrı sayfaları

kurtulu arkısı

bebekti Musa ya murda nil
rüzgar ılık ve yava tı
her yerde O her yere sahil
nil o sahile yana tı

çağrı sayfaları

seni bilmek

“Merhum Üstadıma”

yapra ın topra ı ye ile döndürmesi
topra ımın dirili i sanırım
zamanın yüzündeki ı ıkları söndürmesi
kıyamet deseler inanırım

yüzüne baktıkça gördü üm yıldızları
uzaklıkları gizle bana yakın tut
ve yakınlı ın içinden atıp uzaklıkları
adını iskeletini kendini unut

bin cefa her anında zamanın seni bilmek
senden cahil olmak zalimi olmaktır zamanın
bir yılan gibi her mevsime yeni gömlek
de i tirmek dü mek hakkına seni umanın

seni tattıkça dayanmaktır seni bilmek
ölümlerde uyanmaktır seni bilmek
bir ölüm ki yandıkça yanmaktır seni bilmek
seni bilmek seni bilmek bilmek seni
unutulmu zamanlarda bile anmaktır seni bilmek

akdenize geçmi turnalar

“M.Çırak’a”

“gidin turnalar gidin yarime selam edin”

halk türküsü

altının parlamakta renk diye örnek aldı ı portakallar
meyvesiz bo dallarıyla dövüyor bo lu u
üzgün palmyeleri gördükçe
artıyor yaprakların sarho lu u

sonbahar inmi sessizce sahillere deniz uyumu
bütün güzelliklerden sıyrılan duymu çıplaklı ın efsanesinde
yeni yolculukta toroslar yalnızca kendisini unutmu

patikalarda tek ve seyrek yörüklerin ayak sesleri
çamları ku atan a ır kokular kalmı biraz
kumsalların alabildi ine bo alanlarında
güne in güzel ı nlarında bronz beden tükenmi
ay söylüyor imdi flor zehriyle arkılı geceleri
biraz da göç eden turnalar söylemi ti temiz na melerinden

gitmeyin ne olur turnalar ne olur gitmeyin

çağrı sayfaları

içimin kelebek zamanlarına denk vurdu u demler durdu
dibalıkları da terk etti gönlümün gölünü
bütün güzellikleriyle bitmeyecek demler içimde dururdu
hiçbiri söylemezdi bana tattı ını ölümü
içindeki güzelliklerin yurdu belki eskisi gibi de il
fakat hülagu'nun meshinden sonra yine bir izde
unutturdu eski ölümü
hüzünler de yersiz anladım
a ladım lakin yoklu a de il yeni selama a ladım

gitmeyin ne olur turnalar ne olur gitmeyin

ey turnalar dönün süzülün süzülün dönün
ekvotara dönü en gönlüm üstünde
selam dizelerinde kurulan yuvalara süzülün inin
kendinize yer bulun türkmen türkülerinde

gitmeyin ne olur ne olur gitmeyin turnalar

noktalama

ıç ıçe gökler ıç ıçe yer
ıçindeki benmi im me er

çağrı sayfaları

gelecekte ya anan

bu kara sevda apansız ak saçlara mı gelmeliydi
aynada kaybolan güzellikleri mi sevmeliydi

yollarda kimsesiz yalnız yürür sonuna kalbim
imdi dert orta ım oldu bir baston ve kara albüm

tendeki mavili kumral benekli derin çizgiler
bekletenlerden birer hatıradır içimdeki ezgiler

ölüme yakın titrek sesin yarı yad edi i
bildim ihtiyar yer vermez yare feryad edi i

dinle dilimde kaç hikaye var

a lattı ın her göz mezar gibi bir gün damlar üstüne
neyin eksilir yunus gibi varsan adamlar üstüne

döndüre döndüre kendine benzetmi bu dünya seni
bakisin dedi ine kanma o ses aldatmaya seni

hiçbir sıfat aslını de i tirmez kimsenin
de i mez olan kefen sarmakla de i en sensin

kuru gürültülerin dedi-koduların
incir çekirde ini doldurmaz konuların

arkanda çürük bir sakız gibi yapı ıp kalacak
bunlar mıydı insanlı a seni a ıp kalacak

a açlar nasıl kucaklarsa baharda nisanı
her eye ra men bile demeden seveceksin insanı

nedensiz dalgalanmaz deniz bo a yanmaz yıldız
bir suç varsa ortada onda vardır payımız

çağrı sayfaları

ey ya amak seni kıskanıyorum

koru onda umut onda o ki dolu dolu bulut

yanma gönül

kıskanma gönül

senin de ba ına ta dü er

onun gözleri maviyse deniz sanma a layacak

küsme gönül

kıskanma gönül

senin de gözünden ya dü er

utançlar odur ki satranç tahtası oynamak zorunlu

kaçma gönül

kıskanma gönül

sana da ricatı hak olan sava dü er

ehidin kanından hilal dü er bayra a
çırpınma gönül
kıskanma gönül
senin de kanına ka dü er
ömrünü ba ödül koyan varken
var gönül
kıskanma gönül
sana da konacak ba dü er
kıskanç heyecanlardan örüle örüle çözülür tablet
gör gönül
kıskanma gönül
gün gün ömrü mutalsama ya dü er
ta dü er ya dü er sava dü er ka dü er
dü er gönül
dü er örtüler
ki yıldızın yava yava dü er

devlethane önünde

“M.Seçkin Bey’e”

sinemiz gümü gibi akkor ve saf
bir mushaf kadar yorum istiyor
böylesi divane rüzgar ehid etti beni
biliyorum bunu biliyorum ah... o da böyle istiyor

kara kar ı açmıyorsun sineni erir ve korkar diye
oysa bahar geldi gör ki bülbül yine demdede
gül açmı gö sünü ehr-a up ve dalmı ne eye
evreni dinle ki sana ne demede

ka ın gözün a kın sözün yorum bekliyor
yani Mevlana Celaleddin rum bekliyor

berat gecesi

“A.Uçman’a”

bu gece berat kendimden kurtuluyorum
ahh...bir haclegah bir yangın harmanı
kendimden kaçarken kendimi buluyorum
yani bitmez yangınıyla sonsuz ormanı

aczime ükür binlerce ükür
kendimi daha çok yapamadı ım için yine
biten bir muma bakıp üzülecek kadar içinde kaldı ıma ükür
sonsuz ükür verilene

çağrı sayfaları

bir eyler yanyor içimde dostum
dost diyarına kor ta ıyorum dil üstünde
bu da zor de il lakin ate -i suzan yol vermez
kurulup gövdenin sefil büstünde

hep o yüz duvarları korkutan gölge
içimde gezinen hep o korku sesi
kendini yakan kendinden korkan gövde
korkulardan sıyrılacak berat gecesi

yan ki senfoni susmasın ta ha re kadar
yan ki bu senfoni konu masın ha re kadar
ate biterse birinde o'na duamız
içinde cehennem tutu masın ha re kadar

ku ular mesnevisi

kanadı altına gizlenmi bir ku u ba ı
hatırlatır sencileyin boynu bükük bakı ı

süzülü ünde çevre çevre i lenen nakı lar
yüzünde gör dildarın süzülürken ya lar

beyaz bir gül buketi suda salınan
ürperen sulardan bukete ba olan

ebnem kadar küçülüp büyüyerek kıvranı ı
dolanı ın çevresinde tadarlar uyanı ı

a kın sahillerini sonsuzlu a uzatı ı
nilüfere nispet ku uları ça ırı ı

çağrı sayfaları

nilüfer durdukça durmayacak ku u yarı 1
hiçbir sevi sahili görmeyecek varı 1

kan aktıkça damarda yüre in davranı 1
güzü bahar etmek bahar etmek kı 1

ki ku ular yeni sularda o güzel ba 1
hürriyetin bütün encamıyla a kı
gezdirdinler sonsuzlukta o güzel ba 1

ey ba 1 1 bol
suların akı 1
gibi
mutlak
ba lanı 1

mutlak mesnevinin billurdan ta 1
iir olmak içindir ta ların canlanı 1

dem

“annem’e”

dize dize iir ülkesine a lanacak dem geldi
gel ey...kavs-ı mutalsam gel kaidem geldi

ömür ıstırabı konuklar sabırhanemde
sabır sı ınak oldu ‘ u bo alemde’

bir kuzgun gagasında ta ıdı denizi
kendi yemi azalır diye kıskandı gövdemizi

deniz suyuyla yandı içimizdeki derin yaramız
yine de çıkmadı yankısı orman yakacak naramız

bu iiri gözümde yazdım
gözü olan a lasın diye
ıslandı ım gözya larından
zalim ya mur utansın diye

dize dize iiristana a lanacak dem geldi
gel ey gözüm çek kepengini mademki annem geldi

göl güftesi

göl güftesidir bu ya an gece
bu ya an gece gül güftesidir
gönül a üftesidir bu ya an gece
bu ya an gece gönül a üftesidir

göl gülmesidir bu gelen gece
bu gelen gece gül gülmesidir
bölöl sesidir bu gelen gece
bu gelen gece bölöl sesidir

göl güftesidir bu çalan gece
bu çalan gece gönül a uftesidir
göl gülmesidir bu çalan gece
bu çalan gece gönül gûlgûlesidir

korku

mülkün pası kanın kumpası
sevgi sakisinin ayak paspası

zor gülmeler gazeli

a kından a layan semanın her yanında
bekleniyorsun sen ki bir yıldız tufanında

ya mur ılıkça öpsün yapra ı her damarından
her damla göz ya ını yapraklar ormanında

yürek atsın tufanın yapra ı yatay yalamasını
vuslattır topra ın koynu bir yangın harmanında

duyar gibi a açlar duydu u zamanları
bekleyi ki yapraklar gibi her organında

radarlarında filoları bekleyen ordular gibi
bekleyi ki ehitlerin en kahramanında

perçemi kan dola ı ı sevdalarda olmak
sava ın so uk yüzünde ve sıcak yanında

yenilip ricat mukadderse zafere
kur unlardan selam yapsınlar ehitlerin kanında

bir kelime var ki dile geldi kınında
zor gülmeler zamanı iir kervanında

oyuncaklarda

“Eyüp’lü oyuncakçılara”

güne i küçültüp misket yapmı lar
afacanlar ü ümeden oynasın diye
ata nispet bisiklet yapmı lar
hastalanmasın acıkmasın diye

rüzgarın meyveli dalı sallamasına bakıp
çayırdaki çınarın koca dalına
kopmaz iplerden salıncaklar yapıp
doymamı lar salınmanın tadına

küçük kıza naylon karde vermi ler
küçük kız naylon kızı koynuna almı
ak am olunca rüyalarına gelmi dervi ler
sabahleyin horoz iki karde uyardı

çağrı sayfaları

sevgi

konu an boynu bükük iki menev e
bahara saklanmı sevdayı konu urlar
uçmayı ö retmi bir çift ak güvercine
onlar da sonsuzlu a uçmayı konu urlar

devletana

annelere seslensem ninnilere dursalar
güne tükenmeden çocukların yüzlerinde
geride kalan gecenin rüya mevsimlerini
ve güne i çocuklarda uyutsalar

ki çocuk evrenin çekirde i
elele dönü leri ölümsüz arkısıdır
bo lukta yüzen dünyanın deste i

her yanında can yüklü devletana
meydan senin devran senin senindir vatan
ilet ana ilet sonsuzlu u çocuklarına

ülkeler mesnevisi

turist kunduralarıyla buluruz diye
gezer dururuz ülkeden ülkeye

içimizde olgunla mamı yollar henüz
henüz mesafelerle buru mamı yüzümüz

hiçbir ülkede yok diye semaya göz dikmekte var
semada asılı kalan bakı lar bu yolu da yalanlar

kördü üm damarlara dayamı ız yüzümüzü
mahrem dertlerimize deva diye içmi ız gündüzü

müjdelerin sevincinde karı tırmı ız yolumuzu
açıkgöz masklarıyla uzatmı ız kolumuzu

ölümsüz bir ülke aramaktan geçip kuralım gövdemize
insanlara örnek ölümsüz ölümlü müze

ölüm bize ne tabut ne haydutla gelir
gelirse ölüm elbet umutla gelir

metamorfoz

“O”

besteyle

atomun kanına giren

gecenin ba koydu u yastıkta

sükutu dinler

tabloyla

bir avuç mimik getirir

timurlengin aya ına

gondollu venedik getirir

yonuların cümbü ünde

küçük sevdaların sarho u meydanı bekler

nice kelepçeler çözülür de

çözülmez heykeldeki beklèmeler

dansla

gökyüzüne açar pencere

ritminde inen kar döner

rüya asılı kalır gecede

yapıyla

mahrem ayaklarını örter tavusların

tavusların güzelli ince

gizlenen namusların

çağrı sayfaları

o ki iir
onu mecnun bilir
gecenin kaç saat oldu unu
bildirir

iir ah iir
ah air ah
birlemeden ötesine
deme eyvallah

iiri air bilir
kendine dair bilir
bilmek duymak özde i
ötesini iir bildirir

iir yalnız a kaymı
a k yalnız iirmi
a k ve iiri
a ka dü en bilirmi

“ilm-i kisbiyle paye-i rif” at
arzu-yu muhal imi ancak”
ya amakmı ömrü her deminde
iir bir hal imi ancak

rind peykesi

bir güzellik haddehanesidir gönül
kendini kadeh kılanların meyhanesidir gönül
gönül o sunulan içkidir ki döndükçe
gömülen ıstırahın peykanesidir gönül

bir çe itlemedir saz

-I-

yansam cemali cana ansam hayali yar
ihtiyar-ı ümidim bah -ı ruhu bahtiyar
servine safa diye kıldım ruhum ruzigar
ihtiyar-ı ümmidim bah -ı ruhu bahtiyar

-II-

halimden hayalimden gece gündüz yalvarsam
sitem etme halinden kaderinde ben varsam
kerem et gözlerime gözlerinden a larsam
sitem etme halinden kaderinde ben varsam

-III-

nazın da rujun gibi pejmürde senin
zira kalmamı lezzeti busenin
suç mudur ka ın ki saklanırsın
suçundan u ake yasaklanırsın
yasaklanman yasa de il nazın öyle gerektirir
ah...bire kafir sanki niyazın öyle gerektirir

divandan

ne gözlerin ‘ayn’a benzer
“zülfü siyahın” saç de il
ne “servi simine” muhtacız
“ab-ı hayat” sunmuyor dilin

gerçi “ em’ine pervane yoh” amma
“dalmı ım ummana” diyemeyen
bilsen bilmene de imkan yok
ah sultanım vah sultanım çok sultanım

“ben biçare-i airem”-nazm nedir bilmezem
ne sen bilirsin can içre canı
olamazsın ömür boyu çalı san
-serv-i kadd-i saki olup-
“nû ” edemezsin bizim divanı

ölümsüz divanlar

divan etmi ler iir içre tüketmi ler heceleri Allah'ım
kara sevdalara dü mü ler tüketmi ler geceleri Allah'ım
ne leyladır aradıkları ne de buldukları leyladır
ermek için engin gönlü tüketmi ler niceleri Allah'ım
niceleri Allah'ım... niceleri tüketmi ler i kenceleri Allah'ım

ça rı sayfaları

çağrı sayfaları

sonsuz anlar

e irdim pamuk tarlalarını topra ına dek
deste deste ipleri bo lu a ildim
yokluk uçurtmasına ermek için
damarlarımı eklemek için kendime kadar geldim

yokluk uçurtmamı gagalıyor yarasalar
ka ıtlar üzerine dökülüyor saçlarım
ah saçlarım bana yarasaydılar
böylesine girer miydim sonbahara

çağrı sayfaları

**ba layan sevginin içinde biten ben'in ve
bencilli in incecik sancılar sıca ında
sustu unu aslında kime kar ı oldu u
bilinmeden söylenmi bir iir ba lı ı
denemesidir bu**

-I-

sese kar ı susmak benimdi
çiçe in renginde kaybolmak benim
sular kendi menderesinde yürürken
benden önce bana tırmandı merdivenim

yaratılmak hiçli e
sonra hiçli e atılmak
ve kara ve korkunç kantarlarda
günah gibi tartılmak

zor

zor

ya amak denen bu cehennemde
zindancıba ının kemerinde bunca anahtarlar asılıyken
rahim titreyi i gibi bo alan geceden
gelip gelip duda ımda susan kelimelerde
ömrün öpücükleriyle süslü usturası yem isterken

zor

zor

ya amak denen bu cehennemde
güzelli in kan kusturan ustası
ve air gibi ya amak hastası
ve sair gibi ya amak hatası
kaçınılmaz ve zorunlu iken
zor

-II-

güne in sessizce damara geçti ini duymadım
duymadım tenime topraktan tırmanan rengi
hangi sabahı seyrederken öldü ümü duymadım
sarma ıklar dans ediyordu içimde
birazda korkularına kar ya ıyordu gizlice

bilmelerin uza ındayım sanırım
sabit ı ıklar da söndü

anahtar deli inden veya her yerden kanayan ık
yata a yapı ık gövdemi rüya gibi kaldırıp ba ından
anlattı güzel ve cennet olan ellerini
birkaç damla gözya ından

ya mur güzel
ku güzel
çiçek güzel
ey güzellik konu
konu güzel

konu manın bana haram oldu unu
sen tattırıyorsun ey sükutun güzelli i
ve sen ey kelimeler diyarı duda ım
sustukça seni güzellikle öpece im

çağrı sayfaları

yenı ve yabancı

öylesine berrak öylesine açık ve duru
göz billuru ki sana özge
içimde ya amak onuru

öylesine temiz öylesine nedensiz ve niçinsiz
içindesiniz bakı ların
galiba ya amak içinsiniz

bazı sular deniz mezarlarını derinlerde dü ünürdüm
uzayı anlayınca bildim ki mezar içimizde

bakı larını güne in altın ilmeklerinden sakın
sükutu bulmak için kapat gözlerini
ve müjganın tellerinde ince bir merakın

derin derin derin ve taze bir merakın
üzerine Kabe gibi kapat örtülerini gecenin
ve senden ba ka kimse olmasın sakın

diyorum çocuklar bizi ça ırıyor
o mutlak rengin tükenmez sofrasına
benim davet edilen yerlerim a rıyor

yosunlar var ya yosunlar
ya da sükutun dolabı çayırılık
bizi orada unutsunlar

gözya ı beyaz çar aflı yala a dü meli
bütün kadınlar gibi elleri oyalı ve i lemeli
eski halleri bırakıp yeni bir hayat dü ünmeli

çağrı sayfaları

senin güzelli in kar ısında

bu migren ba ımda güzellik
içimdeki kramplar kampı
senden maverama gelen özellik
sessizlik sürdükçe açılmaz kapı

bir anda gözlerimi basan e kıya
ansızın yata ımda uyanan sancı
iptilalarımın özü ve sonunda
izbe kö elerime ba ıran meydancı

rind I

kaldır kadehi sarho demesinler sakın
sakın kollarında hilal uyumasın
uyumasın yıldızların duda ına yakın
duda ın mest olu unu kimse duymasın

rind II

renkten sestem nefesten azade ruhun
duydu udur enginlerde gurubun
yava ve sakın seyrederken

bakıp görmedi i
i itip duymadı ı
dünya

yıllarca arzu kabında büyüyen çiçe ime
bir bahar yeli esmedi gitti
duydum arasına yoklu unu varlı ın
bam tellerinde
sonsuz bo luk birikti
yine de arzular ümidi kesmedi gitti

döne dü e gelir
salına kıvrıla o nehir
dünya denen barajda
toplanır donar ve erir

ne dost ne gurbetim var
herkesle her yerdeyim
uzak ve yakını bırak ey gözüm
bırak ta kendi halimde seyedeyim

yollar yoktu yollar ince
hava so uk her yer kar
birgün yollar bitince
iiri onlar anlayacaklar

rind III

hüznümü gezdirdim hüzzam telinde
derdime terennüm olunca rebap
haz içinde gönlüm hazan ilinde
ruhumdan dilime geldikçe cevap

özünde bulunca sohbeti dostu
unuttu dünyayı makamı postu
sarıncı gözünü bir ince serap

kadeh mi sarho gönül mü dil mi
bu ak am sönen göz mü kandil mi
mamur etti bizi olunca harap

perinin öpücü ü

örümcek a ında kutlanan öpücük
zamandan sıyrılıp indi yere

çırılçıplak seslere yenilmeyen
ve yenilmeyen devlere

gelip oturdu bir duda ın önüne
yumdu gözlerini girdi alevlere

beni yonup attı gözya larıyla
misali yakup gönül olan evlere

peri öpücü ünü bir kez tadarsa gönül
gönül veremezmi a ktan ba ka görevlere

ça rı sayfaları

yandı ımız

kandı ımız

inandı ımız

boylu boyuna ses kalemlerine uzandı ımız

zaman i ellerinden sabırlar içip

sandı ımız

uyandı ımız

dayandı ımız

ba tanba a selamlarla andı ımız

sa rı sayfaları

birer birer açılıyor içimizde

çağrı sayfaları

I karanlıklar kitabı

ak am safalarıyla açılırken gönlümüz
yar geldi güle döndü gönlümüz
açmak için bekledik sabahları

rahim korkuları geride kaldı
oysa gündüz basan yok olmak korkuları
gergin deride kaldı

kimli inden daha net a kın kristal gözleri
aydınlattı ya amak iirini
iirin karanlık yüzleri

sıcak gecelerin bekçisi ate böcekleri
bana ta ınıyorlar
ve bana ta ıyorlar
ı ıkta ölecekleri

II aydınlıklar kitabı

uzayın ı ıkta donan yüzüne yazılan
kitap aydınlıktır
uzaya paralel kazılan
kelimelerin nur çukurları
her eyi aydınlatacaktır

bir aydınlı ım ki ben
kendimden dem urmak beni karartır
beni anlayınca anlayacaksın
iir aydınlanacaktır

çağrı sayfaları

III buzullar kitabı

derimin içinde duyuyorum saydam yok gibi ince
ölümün çağrısını duyuyorum
gözüme perde perde kar yaşıyor
yalnızca çağrısını duyuyorum nesnelere
ve kar dinince bitecek çağrıları

kar yağacak sabırla
ben öleceğim
sabrın ölüme yetmediği deme geldim
ya amak cimriliğinin içimi kirlettiği için
sabırla solumakta gündeme geldim

bensiz
kar ya abiliyor bitmiyor gece
çok sesli çağrılar ki gizlice
yo unla tırıyor ruhun sabrını
bensiz

kanımın yo unlu u siren sesleriyle seyrelti
heykellerden çaldı m sahte deriler
ekvator ustalarınca çözüldü
buzullar üzüldü
ebedi bir hüzne do ru

ı ıklarda saklanan karanlıkları gördüm
daha derinlerde yıldız böceklerinin geceyi kemirdi ini
ve bir buzulun yaslanıp sıcak omzuna
ekvator emzirdi ini gördüm

çağrı sayfaları

IV ekvator kitabı

canlar ölesi de il
dedi imiz dansa davet ba ladı
-melek mi kar'a benziyor
kar mıydı ya an belli de ildi-
bir baygınlık iniyordu
bir koro tiz perdeden ı ıkları besteliyordu
o kadar ayak vardı danseden
bir ayak sendeliyordu
sendeleyen o insan aya ı ki
dile i kemi inden ayrı dü mezdi
çöl sefalarında

degas'ın tülünden ince
nedim'in gönlünden ince
incecik bir büyüteçi cehenneme kar ı
sonu önünden ince
bu u buhar dinince
yakla an ekvator
alnımdaki buzulları çözdü
gözlerimden o kadar ba çözülmüce
aldım müjdeleri

veyl akıyor damarlarımdan
cehennemin kızgın duvarlarına tırmanıyor içimin sarma ı ı
alnımda eriyor sirkeli bezler
ba ucumda dizili dostların a tı ı
iki dünya arasındayım

can evim dumanla dolu
içimde kan yerine dola an kızıl i ler
birazcık merhamet yok mu
ey sıcak Eskimo
hiç de ilse dilimdeki yanan kelimeleri söndür
ve ya beni döndür penguenler ülkesine

çağrı sayfaları

küçük parmağımın ucuna de en ince serinlik
umut parklarına tüm kuşları çağırırdı
ve dileğim tenimi aştı
“ayaklarım parmak perdelerinde duyarsa serin toprağı
her köşeye başına sebiller kuracağım
sular kesilince yağmur yerine ben a layacağım
ruhumu bu sahillere varmak için saklayacağım
bir de evimi tavana dek su ile doldurup
yanan gövdemi içinde saklayacağım”

neziri duydu melekler
a lamaya başladılar üstüne
ükür
ükür
serin sesler duyuyorum

bir de bana tattırın
lacivertle ye il arası
mayaho erik ça lası

kızgın cehennem anlatıyordu
bo aların kayalara toslamasını
sancılar içinde ö ürmelerini
akrelerin ölümü a ka saklamasını
ve yılanların siyah e rilmelerini

insanın özündeki etli saat anlıyordu
ekvator vezninin ezgilerini
bazen bir huzme gibi yalıyordu insan
alın çizgilerini

çağrı sayfaları

V araf kitabı

Hassan'dan ve ondan olanlar bilmez bu kitabı
araf kitabından okumamı tır bile
evet o ki air
ONDAN ayrı oturmamı tır bile

onun da vardır acıları ıstırapları
topra ımız aynıdır çünkü
bizim dü tü ümüz ku kuları
ve dev gibi küfrü
Hassan hayal etmezdi belki

Hassan arafı bilmezdi çünkü
çünkü araf Hassan'ı bilemezdi

arafın seyyahı olalı beri
oldum arafın ilk gütenberg'i

öyle haz ki damarlarda gerilen
yıldızlararası örgütleri zorlayan
haz
geni letiyor bo lukları
vuruyor gel-gitleri
sanki penguenler yan yana mafsallarımda
masallarla iç içe sanki rüyalarım
korkutuyor ifritleri
haz
kibrit yakar gibi yakıyor kemiklerimi

Hassan'ın gülmesinden çöl tebessüm ederdi
çeli ki bilmezdi onun kelimeleri
kelimeleri ve elleri

çağrı sayfaları

oysa
çeli ki arafın hizmetçisi
bir hizmet ki çeli kiler içinde yürütülür
ki gövde ku kular içinde büyür

bu ara dönem kabuk tutmaz yarayımı
can merakı dedi imiz
ölümün umursamayan adıymı
ba e di imiz

ku kullardan arınmak için
neler yapmazdım
elden eldiven çıkarır gibi
i çi tulumlarından daha kolay
çıkarsaydım ya da soysalardı derimi
giydirdeslerdi mankenler gibi heykellere
kaç heykel duyardı dediklerimi

oysa ölümün parma ıyla aramızda bir parmak vardı
ecelden
bir parmak uzandı
ölümsüzlü e bir adım daha yakla tım

kapımda kalan parmakların beni ça ıran sesi
cama yaslanan lodosların korku nefesi
ve benden uzakta kalan dostun gö üs kafesi
beni rahatsız etmiyor

çağrı sayfaları

arafta insan iki kere cimridir ya amaya
açıpta kollarını iki yana tutunacak yer aramaktan
ve biraz da yırtılan deriyi onarmaktan
zaman kalmıyor ya amaya
bir ça dan di erine ta ınmaktan

melekler biliyor ekvator kitabına yazdı ımı
ate basınca yorganın so uk yerlerini kokladı ımı
aramızdaki minicik bo luk yetiyordu
arafa ta ınmama
çünkü inandı ımı ta ımama yetmiyordu büyüklü üm

sevgilim geliyor sevgilim
arkasında çocukları
karpuz gibi dilim dilim

bir e ya gibi olsam
arafta olmasam

VI selamlar kitabı

güne e durmu bir kedi yalıyor bıyıklarını
bir horoz anlatıyor takvimden anladıklarını
canlıya özge

demirci yatırımı örse kızgın demiri dövüyor
kaslar kavradıkça demir inceliyor
insana özge

ve imdi bir de il bin müze kurabilirim
içimdeki güzelliklerden

ben ki karanlık kutup aydınlık ekvator ve arafta ko tum
ben ki i kencelerde olu tum

yan yanabildi in kadar yan yana

do du um bir a ustos daha yosun tuttu
ölümün so uk ayran yüzünde
ve istanbul'un gündüzünde
güzellikler de bizi unuttu

aklım ve a kım yasak bölgeleri tüketti
bir yüzükle yan yana yürümekten
cüzamlı imgelerle beslenmekten
her elde keder türetti

beni takıp yüzük parma ına
hint misali yüre imi uzattı köpek balı ına

anılarla geldi zamanın eski ve ince zulmü
bakı ndan kadehime dü tü
ve ba ım gö süme dü tü
kırık ve pırıl pırıl
bu kristal kadeh oldu
kadeh gözünle doldu
bana sunuldu

sen böyle içimden hep geçecek uzaklara
yolları arkadan tüketeceksin
hiç burkulmadan hiç incinmeden
ve mahmur geçeceksin

do anın hiç anlamı kalmıyor gitgide
gitgide e yalardan da soyutlanıyorum
anlayanla anlamayana yer yok kelimelerimde
imdi zaman da tüketmiyorum

anlayı a ve anılara zaman kalmadı
iskeletim sevdandan bir zamandır imdi
ne öncesi ne de sonrası olacak
lam misali eskiden bildi imdi
bana ait olmayan zamanda unuttu um

yan yanabildi in kadar yan yana
kan kanabildi in kadar bakı larındaki
seslere do an ritme
ve derinin sıcak kula na
ve yolcu selamına
yan yanabildi in kadar yan yana

çağrı sayfaları

dair

inanınca bir gül için kan dökülür

kalem hakkı virgül için kan dökülür

dü ü ten sonra III

yüre im önüme çıkıyor hep
çıktıkça dü üyorum yeniden
bu çıkı dü ü ten sonraya sebep
hep o ölüm denilen
o bo um bo um akrep
güne i uyarıyor

a zımda dönüp duran serinlik
altınları e iriyor lif lif
bir muhalif babil kızıyla geliyor
ehramlara derinlik

bekledikçe çiçeklenen
geçitler yıkıldı tuneller çöktü
bu mustaribi heryer kendine çekti
çekildikçe çöken gökyüzünün altında

çağrı sayfaları

1 ıkların bestesi

uzun yollar var içimde
rüyalar kadar uzun
iç içe birbirini kesen sorular
bakı ları bırakıp duda a inen tuzun
ardında
zekeriya mihrabında yankılanırlar

pusular korosunun önündeyiz
birinden kurtulmak zor derken
zorun bile saydam oldu u berzahta
kaygular inindegiz

kula ndaki gül küpelerin sevdadan açtı ını görüyorum
küpeler metalik bir baygınlı ın içine dü mü
sendeki bütün kayguların kaçtı ını görüyorum
ki onlarla kaçan benim içime dü mü

seni ça ıran
bütün duygular sükut içinde
dünya büyük yangın yata ı
maddeler yakut içinde
ergeç yanaca ız dünyalar kadar
dı nda yahut içinde

yakla yeni bir bestede ıklar zamanıdır
imdi her eyden daha çok aydınlıklardayım
bir ıklar bestesi bestelerin en yamanıdır
çünkü onunla dayanılacak karanlıklardayım

esenlik

ecir ver ecir
incir ku larına verdi in kadar
bir çınara yaslanır gibi esenlikte
gelecekte fecir arkıları
ile geni likte
ele ço alarak
gelecek fecir arkıları

ecir ver ecir
iir ve air
iskelet kemiklerini
bir sö üt dalında ötmek için ezecek kadar
kemik unlarıyla yapı ıp gövdesine gökleri
gökyüzünü ısıran ku lar gibi kendinde gezecek kadar
ve ükürlere gizlenecek kadar
iir ve air
ecir ver ecir

yeni devir meyhanelerini
hazan sedirlerinde ne kadar içki varsa bitene kadar
bitmemeliyim
dönen ba ımdaki insanlar gidene kadar

imdi ta plakta dönen esenlik arkısıdır
incir ku ları kadar
geldi ecir

çağrı sayfaları

çipili duygu

kelime kadar dilim içinde
dil kadar dudağa yakın bilirim
tam anlamıyla bilmenin
gülmenin rötarlı trenler gibi donduğu yeri

boya kadar renk içinde
renk kadar ııa yakın bilirim
tam anlamıyla bilmenin
gülmenin esli notalar gibi sustuğu yeri

yine de bilmek yetmiyor
eyerlenen atları
ve atları çatlayıncaya dek süren inatları
bilmek yetmiyor

ey çipili duyguların dayanılmaz dilberi
gelberi dünya nasıl isterse dönsün
bilmek istemiyorum bana seni belletenleri
ki varlı ın güne ve lambaları söndürsün

kapı krem pencere krem
sanki her yer kangren
verem sarısı lambanın aydınlı ında
ki
mor yaralar menevi ler sarar
köprüleri sürükler lodosa kar ı sular
yok eder sı ınacak limanını

arzuların içimde kıvranı ı
içimde iskeletin ezili i
kıllı ayılar gibi homurdanı ı
inine dönmeyi i
ki
bu verem zamanında nasıl dayanılır
mahrem anıların üremesine
masmavi bo luktaki atomların hakkıçün katlanılır
arıların ruhumu emmesine

çağrı sayfaları

imgeler

mermer ve insan
ekmek ve heykel
iç içe yan yana
ya mur kadar özgür
ya mur kadar dola ık
ya mur kadar ü ür
ya mur kadar a ık

ne bir nota ku anır
ne bir tablo dola ır
bir zaman ya anır da
takvime alı ılır

ben i te onu tutuyorum avucumda
çizgi çizgi sıcacık
iire girince ancak
uyanacak usulcacak

meramı ifade makamında
onu susmaktır engüzel

öyle alı mı ki sessizli e
kedi ayakları cahil ö renci kadar
kimi anlar bir köpek gibi sava meydanlarında
yalar asker kanlarını sessizce

bazan batık gemilerin girdabına oturan odur
bazan rüyalara giren yumru a benzer
bazan çirkefe oturur
bazan uçar yükseklerde

bazan bir kervan gibi kumları incitmeden
gidince olacak olabilir gitmeden
bazan kardan adamla zenci güre inde o vardır
kutupların yarım yıl batmayan güne inde o vardır

bazan ötelere halinde yakla ır sessiz
örtüler kalkar kelimelerden
bazan bir ümid olur
ayıklanmaz imgelerden

çağrı sayfaları

tetimme

ta ha ve sin büyük tahsin
ekremsin ve rahman ve rahimsin

çelişkiler

çağrı sayfaları

ıç ve dı olu farkları

çıçe i yazmak kolay
kolaydır gözün güzelini sevmek
gevrek gevrek gülmek ba kalarına

gülü koklamak kolay
kolaydır övgüyü dinlemek
hele hele sövmek ba kalarına

güne i yudumlamak kolay
kolaydır hazırı yemek
huzur ı ı ını söndürmek ba kalarına

gel de yanma “kolay” bayılanlara
gel de yanma kimsenin yanına kalmadı ına
gel de yanma karanlıklar içinde
ıçıp ıçıp aydınlıkları
gel de unutma içinde

çağrı sayfaları

tarsus

kaç a ık böyle bulu mu ba kapılarda
kaç ba kapıya ahittir sırada lar
benim yüre imdir dönen kapısız ülkelerden

sus sevgili dü üncem sus

burası tarsus
sevgilerin puslu kapılarda paslandı ı
sustu u tarsus

ne torosların dalgalar gibi

mavi mavi
üstüme geli i
ne erkekli ime sı mayan gözya larımın
algam gibi al al
gerileyi i
ovaların sessiz ve umursamadı ı hallerde

sus sevgili yüre im sus

burası tarsus
yüreklerin telgraf direkleri yalnız
sustu u tarsus

afrikalı kızları

mask mı rüya mı gördü üm
yakla ırken ruhuma sıcakları
iirime böyle ördüm
afrikalı kızları

her bir mikronu bir ondüla
binlerce kara merinos ba ına konmu
sarılar hiç uyanmaz
gelince derin uykuları
afrikalı kızları

sevda kumsalı duda ında al ruju
yüzünde yamaları
diki siz arzuları alnında boncu u
aktan gözleri kara
afrikalı kızları

acıların yüzünde yok imzaları
ak dü lerinden yansıyor
seyret sadedil hayretleriyle yıldızları
afrikalı kızları

bulvarlar pejmürdeydi o gece

cadde uzun ve derindi
gökyüzü beni sevindirecek kadar taze
kanımı ısıtacak kadar hava serindi
cadde uzun ve derindi

duda ımı ıslı a uzattım o gece
içimde sıkı an her telden türkülere
bulvarlar pejmürdeydi o gece
ı ıklar bana bakmıyordu
belki ben de bakmıyordum gelip geçenlere

ansızın yakalayan bir fesle en sesi
tutup ba ımdan beni ildi bir pencereye
dı arıya ta an tül rüzgarla ha ır ne irdi
bana yansıyan gitar konçertosu perde perde
izleri kapanan geceyi depre tirdi

imdi akan bir çıbanın rahatlaması gibi ılıktı hava
hançereme takılan o ketum konçertodan
bazı sesler duydumsa da aldırmandan yürüdüm
lakin geçilmiyordu argodan
çöpleri yollara döküyordu aç köpekler

ehrin silüetinde birkaç minare batıyordu ufka
ahlak uysal kediler gibi mırıldanıyordu
sürünüp bir aksakala
yava yava hızla ya lanıyordu
geceleri bekleyen camilerde

ehrin merkez parkı mezara nispetti
birkaç yoksul sefilli ini uyutmu tu
karanlı nda servilerin –münzevi gülü lü-
dü lerine ayna tutmu tu
etekleri altın dolmu tu

gölün ömrü

kom u evde gülcü nine gülleri kolluyor
gölzare girmesin diye bülbülleri kolluyor
geçte olsa anladım ne gül ne gönül ne kadın ihtiyar olur
gördüm ki bahçede nine gönülleri kolluyor

bahara yakın

ya mur
nem ve ter de il
benim kadar benden
sinemi erha erha eyleyen gözya ları

benginin bu ak ve berrak ka ıtları
kı kırtıyor kalemi
öpsün diye menek e rengiyle
elemi

istanbul'a yaz gelmi
neresine diye sorsana
Avrupa eteklerinde
çay bahçelerinde
açık hava gösterileri
rengarenk kelebeklerinde

kardan kadın

I.

bakı ınla yaralanan gönlüm
küskün karanlı ında daldı hülyasına
her yanı kar çiçekleriyle donmu karanlıklarda
kardan kadını eritti rüyasına

kar çiçekleriyle süslü pencere pervazından
buzdan bir hayal hançeri sarkıyordu
o camlar ardında kardan kadın saklanıyordu

II.

ne el eldir kadehi tutan
ne kadeh kadehtir imdi
seni uzaktan tattıran

gördüm ki herkes bütünü kaldıramıyor
bütün yerine yarımı sulandırıyor

bulutların ardında güne ı ıldak gibi
aydınlatıyordu ovada yer yer sahneyi

hayalinde senden tek çizgi kalmı tı
i te bu iir o çizgide seni tamamlamı tı

bilir misin?

acıların ardınca
minyatür ko umlu yeti mek için
göz bebeklerinden bir yudum ses diye
kaç kez öldü üm olur

ehliyet ve emanet

zamana bir sır söylersiniz
gece olur iner üstünüze
bir daha söyler mi diye
gizlenir büstünüze

insanlardan birine sır verirsiniz
üer üer üer civciv misali
ve bir konya külahı örer ba ınıza
dü ersiniz dillere hiciv misali

muhaçir

ayaklarımız bir kaderdi yürümekten
yolun sonu uzayın ta içinde
gövdemizdeki deri eskiyordu sürüklemekten
bizden sayılır arkamızda kalan kanlı gölge

toprak yılan gibi kanımız süttü sanki
güne kestikçe yolumuzu toprak besleniyordu
gö sümüzün tunç yalazlarına imrenen ayaklarımızda
yeni ırmaklar sesleniyordu

bilinmez bir günün tahkiyesi

gerdek odası yünden bir ehir bırakır
nehre bir soluk bırakır timsahın yüzü,
nehirlerde dalga geçer balıklara takılır
böylece timsahın gül yüzü aydınlanır

bakırın yalar ayranın serin sesi
i çiler öksürür “bir daha” diye
“bir daha” diye uzar gölgesi
ak bir di de er o kanlı tüye

açma yaralarımı her yanından
ba lamalar bo alır ki dayanamazsın
sevdanın yaralarda çiçek açtı ına
inanamazsın dayanamazsın
dahası ba layamazsın hüznün çiçeklerini

pervaza yaslanmı güne ten korkmuyorum
inine kaçan tilkiler gibiye elleri
nasıl olsa gözümü korkutmayacak

dizlerimi bir kumsalda bıraktım diz çökmü halde
deniz gelip gidip izini kapatacak
herhalde bir gün bu sahillerde
güne karaya vuracak

bir sanı kim bilir belki de bir anısı var ayaklarımızın
gitmedi i diyarları getirmek özleminde
ya duracak saatlerin içinde
ya içinde sevda sözleri a zımızın
pınar sularında yıkanmı

af belgeleri bekliyoruz tüm olanları
mezardan asla korkmayanları
titre erek duran ya günlerinde
çıldırarak gözbebekleri gibi

kamyonlar geçer
sirenler vurur
falcı kadınlar gibi vapurlar le en kemiklerine
bir gül takıp özgürlü üne kur un atarsa
evlere bir giren olur

bir elinde kan di erinde ayran bakracı
çırılçıplak toprak tenli periler
gördüm yan yana merakları
güne le geldiler

kıt ve katı

a rıyan ba ımı mermerin omzuna yaslasam
damarlarına sancılar ü ü ürdü
nice karanlık sırrıma özenseydi
kendini dü ünürdü

omzundaki candan özge
soylu so uk kanın sırra özde dondu unu
dü ünür müydü mermer katılı ında
ürpermelerle gelen sıcaklı ın bir gün kayboldu unu
dü ünür müydü ekmek katılı ında

kaplama

bütün bu olup bitenin dokusu
kli e merakı çerçeve korkusu
çerçeveler içinde kaplı yüzler yüzlükler
majiskül ve özel ba lıklı cümleler yükleyecekler

iki direkli ehir

I

siyah saçlarını yaslarken suya
ardınca geceyi getirdi koya

ürperi lerin güzelinde peri
denizin ardınca ürperiverdi

periyle göz göze gelince sular
tenhaya kaçmak istedi dalgalar

mehtapta sessizce öpülen omzu
suda halkalandı genle en arzu

engine dolmu tu lahuti sükut
gönül miftahına dek dolmu tu yakut

ate böce inin ı ı ı burdan
geçerken içer elindeki nurdan

samanyolu buradan geçer yorulur
buradan geçen buz olsaydı kor olur

ceylan ko ar rüzgar dolar yelkene
Çok can hazır girmek için lkene

kumru dem eker bülbül gam yüklenir
ey a k senin olmadan kim büyüklenir

çağrı sayfaları

II

ey a kı aynasına yansıyan im
sen bol olsaydın sembol istemezdim

bil ki ne konçertolar dokunurdu
ne roman öykü iir okunurdu

resmin renkleri ayrımla mazdı
alında çizgiler karı mazlardı

bayramları urbalar temsil etmez
hiç kimse eker için yol gitmez

hangi kitabı açsam senden iz var
bütün besteler seni gizliyorlar

nota renk kelime ve davranı lar
inkar iman ne e ve kıvranı lar

seni do rudan kavramak ne mümkün
ne verirsen odur “künfeyekün”

rol gere i

gel de al alnın aklı ını a ktan
a ktan gel de al ebedi var olmayı
gel de al farkını ölü bir masktan
özü bir masktan gel de al kaybolmayı

dem

büyük hiçli in içinde bo luk
a ır a ır kendine dönü üyor
ve sükutta saklanan dudaklarla
ebedi bir hasreti bölü üyor

geçmi zaman servi dekorlarında kalsın
solsun gelece in tembele özgü cakcakları
geni lesin çevre çevre güne i sarsın
imdiki zamanın kolları kucakları

rüzgar ve ben

devranın her anında son a kını yürüyen bizler
her yöne yelken açıp sonsuz aldanı ını yürüyen bizler
bekleyeni bir avuç toprak içinde büyüyen gül olsa
yürüyecek ve yanacak yanı ını yürüyen bizler

çağrı sayfaları

i ne-iplik

ölüm teni temizlermi kederden

canı ayırırımı hederden

canı teni ve beni geçirip

bir iplik gibi i nelerden

nüans mantı 1

iki heykeltıra var
ikisi de topraktan yapar putunu
birinin çıplak gönderdi ine
öteki örtermi kaputunu

iki heykeltıra var
ikisi de ilk tra nı yapar putunun
birinin putu zamanla tüylenir
öteki bekler ardında paslanan sütunun

iki heykeltıra var
ikisi de kendini i ler yapısına
birisi ortaya bırakır kulunu
di eri bırakır devletin kapısına

iki heykeltıra var
ikisinin adına uygun adında durur kulu
birinin doymak bilmez gözü
öbürünün gözü toprak dolu

çağrı sayfaları

çeli kiler

I

durgun günlerin karınca yakla ımı yanında
cemil bey bach'ı yineliyor tanburunda

korku gibi bürüyor orta yeri tanbur sesi
gitarla aktarılan hafız post'un bale bestesi

ocak ya murları olacak u ya an sulu sepken
karla karı ık istanbul günleri hepten

seni ister sanırım sensizlikten bu yana
sencileyin sisle en bir ses olur duyana

için için i ler ça lamak yüreklere
suçunu a lamak suçtur yüreklerde

vurulan zincir pranga jop dili susturan
ama güçlüyse bilinç acıyı sineye bastıran

yüreklerde divan durulur devlet kurulur
divan sunulur iirden hesap sorulur

sansür molla kasım bir polistir kasılır
o günden beridir devlet yunus'tan yoksun kalır

II

yalancı afakların önünde saat be i vuruyordu
gözüm cinnet çukuru saba ile çıldırıyordu

saba lodos ça layanı pencereme dayanan varlık
“esselatü hayrum minennevm” büyük duyarlık

e i inde çin i kencesinden beter nefse inen
uyanı a bir adım saçaklardan dökülen damlalardır dinlenen

sen sevgisin yunus’casına geli en
bir ezgisin yüreklere yerle en

kasım’lar soruyorlar kim oldu umuzu
ve seni yani seni nerde buldu umuzu

susuyoruz senin gibi yani iir gibi bilenen
yüreklere birle tirip atomla yenilenen

yeniça a seni sunuyoruz varolu un sırrıyla
kararlıyız bal yapmaya varlı ın kararıyla

anlayacaklar onlar da bir gün senin kimli ini
kurtulu a götüren kutsal sözün hekimli ini

III

anlamak nasıl o günün yoksuluna zor gelen
günler günlere benzeyen sular sulara benzeyen

insanı kabil kalan tarih zaman katıysa
dü ünce topluma ithal gavur kaskatıysa

bugün de zordur bizi anlamaları o gün gibi
zira körebeler tümüyle odun gibi

anlamak yosun tuttu o ça gibi bu ça da
direnmek sencileyin kırılmayan o ba da

bir parabellumdur gırtlamaımız kapkara susan
sabır zafer getirir diye sabra doymayan

yönsüz sabrımı filinta gibi omzuma astım
acılarımı arjöre duyarak bastım

suyu çok toprağı az olan dünya tümüyle çamur
bütün yönler eskidir eskimeyen o tanbur

halvet

nurum da sen narım da sen
serim de serdarım da sen
yokum da sen varım da sen
yarım da a yarım da sen
sen efendim efendimsin

mut'um da sen kut'um da sen
sözüm de sükutum da sen
tutum da sen tutkum da sen
putum da tabutum da sen
sen efendim efendimsin

canım da sen kanım da sen
yanım da yakanım da sen
anım da sen sanım da sen
duranım akanım da sen
sen efendim efendimdin

a efendim istemem senin derdinden ba ka çare
yansam ye dir odun gibi olmaktansa biçare

trin trin

Elimi koydum masaya vurdum
trin trin trin trrrın
gazete örtülü bekar masası
haberler meclisten memleketten
basın ahlak yasası
“uryan” dedikleri kadın
bol süt veren Hollanda inekleri
sevi en ebek resimleri

Elimi koydum masaya vurdum
trin trin trin trrrın
gazete örtülü bekar masası
izmarit dolu sa ı solu
bırak börtü böcek çöplü ünde oynasın
önünde onbe inci ko u b.b.'nin
ba ımsız bir gazete

Elimi koydum masaya vurdum
trin trin trin trrrın
gazete örtülü bekar masası
top gibi yusuvarlak kafalar sevimli
ama tepiklemek gerekli diyorlar topu
yenmek yenilmek formalar için
formalar var kesler var pele
gençli in gazetesi gençli in sesi
bugün onaltı sayfa

Elimi koydum masaya vurdum
trin trın trin trırın
gazete örtülü bekar masası
bez bulamamı pasta bürünmü
elleri kan dolu saçları karı mı
atı lar içinde kaktüs diken
üç parça havayı ayırırken toplu tabancalar
at üstünde binlerce numaralar
üçgen açılan a ızlar içinde kalle görüntüler
yediden yetmi e çocukların gazetesi

Elimi koydum yüre ime duydum
güm güm güm
neden ölmedim nasıl ölmedim
bafrasız niçin kudurdu umu
çaysız demlerin ölüm oldu unu
güm güm güm
Elimi koydum yüre ime duydum

azraile arzuhalimdir

candan ayrılmak mü külmü derler
canımız canan elinde çıkmaktan

candan geçmek kolay
canandan ayrılmak zor gelir bize

canımız canan elinde sana verecek can kalmadı
kanımız seyle dü tü veyle girecek kan kalmadı

gel gel de kurtar canan elinden malını
yalnız bırakma onun elinde canını

ey azrail canan mı nispet ediyor sana sen mi ona nispet
ediyorsun
melek gibi geliyorsunuz canım alıp gidiyorsunuz

canımız canan elinde çıkmaktan
azraile borcumuz kalmadı

Allah'a borcumuz bakidir bunu anlamasına anladık
bir ömür boyu kulun kulu borçlu bilmesini anlayamadık

melek gibi yakla mak canı alıp uzakla mak
melekli e sı ar mı Allah a kına söyle

ey azrail do ru söyle Allah için
geçen ak am canımı sen mi aldın canan mı

bir ehre girdik çözülmez muamması
ne sevdi ini erheyler ne kovar ilinden bizi

mahı tenhada bulmadık köpekleri boldu kenaresinde
hav-havlardan beste-dil revnaklanmadı

müslim iken çevre yanım sanemden geçilmezdi
iltihak eyleyince dinlerine cümle sanem canlandı